

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 15 listopada 2019 roku Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wystąpił o ukaranie radcy prawnego D. K. zarzucając mu popełnienie szeregu czynów stanowiących, w ocenie Rzecznika przewinienia dyscyplinarne, polegających na przyjęciu:

I.1. w dniach 27.10.2016r. oraz 28.12.2016r. (...) W., zlecenia od A. B. do prowadzenia spraw o rentę oraz reklamacji z tytułu naliczonych opłat, i następnie nieinformowaniu klienta o dalszym przebiegu sprawy i jej wyniku, jak również skutkach czynności prawnych, a także unikaniu kontaktu z klientem od listopada 2017 r.,

I.2. w dniu 25.10.2016 r. w O., zlecenia od M. M.-C. oraz J. C., do prowadzenia sprawy o zapłatę i następnie po zakończeniu postępowania apelacyjnego nieinformowanie klientów o dalszym przebiegu sprawy i jej wyniku, jak również skutkach czynności prawnych, a także unikaniu kontaktu z klientami od 2017 r. oraz nie rozliczeniu się z klientami w związku z zakończonym postępowaniem,

I.3. w dniach 16.01.2015 r. oraz 22.02.2016 r. w O., zlecenia od R. L. do prowadzenia spraw o zniesienie współwłasności oraz o zasiedzenie i następnie nieinformowanie klienta o dalszym przebiegu sprawy i jej wyniku, jak również skutkach czynności prawnych, a także unikaniu kontaktu z klientem od stycznia 2017 r.,

I.4. w dniu 27.07.2015 r. w O., zlecenia od G. L. do prowadzenia sprawy o zapłatę, i następnie nieinformowaniu klienta o dalszym przebiegu sprawy i jej wyniku, jak również skutkach czynności prawnych, a także unikaniu kontaktu z klientem od połowy 2017 r.

- przez co naruszył obowiązek informowania klienta o przebiegu sprawy jej wyniku, a także skutkach podejmowanych czynności, jak również obowiązek działania zgodnego z prawem, zasadami etyki oraz godnością zawodu, co stoi w sprzeczności z normą wyrażoną w art. 6, art. 44 ust. 1 oraz art. 45 zd. pierwsze K. Etyki Radcy Prawnego (Załącznik do uchwały Nr 3/2014 (...) z dnia 22.11.2014 r.) r.

W toku przeprowadzonego dochodzenia przesłuchano A. B., M. M.-C. , J. C., R. L. i G. L. oraz odczytano przedłożone przez nich dokumenty.

Na tej podstawie Rzecznik Dyscyplinarny (...) (...) W. stwierdził , że radca prawny D. K. podjął się prowadzenia szeregu różnych spraw prawnych, zleconych przez skarżących. Rzecznik ustalił w szczególności, że :

W dniach 27.10.2016r. oraz 28.12.2016r. (...) W. A. B. powierzyła radcy prawnemu D. K. prowadzenie spraw o rentę oraz reklamacji z tytułu naliczonych opłat. Ponieważ skarżąca nie dostrzegała postępów w sprawie, podejmowała próby kontaktu z pełnomocnikiem, jednak okazały się one bezskuteczne. W międzyczasie skarżąca dowiedziała się, że radca prawny D. K. zmienił siedzibę prowadzonej Kancelarii (...), o czym nie poinformował klientki. Skarżąca na tzw. „własną rękę” ustaliła w Sądzie i Wojskowym Biurze ds. Emerytur (...) W., że sprawa zakończyła się, o czym nie miała wiedzy. Radca prawny D. K. nie informował Jej o przebiegu sprawy, podejmowanych czynnościach, wynikach, a także skutkach prawnych swoich działań. Nadto, unikał kontaktu z Mocodawcą.

Dowód: zeznania A. B. z dnia 12.06.2019 r.

(k.26-28).

W dniu 25.10.2016 r. w O., M. C. oraz J. C. zlecieli radcy prawnemu D. K. prowadzenie sprawy o zapłatę. Pełnomocnik poinformował Mocodawców, że sprawy w obu instancjach zostały zakończone pomyślnie dla skarżących oraz wskazał, że sprawa trafi do egzekucji. Mimo wielokrotnej próby kontaktu z pełnomocnikiem i osobistych wizyt w Kancelarii (...), skarżący nie uzyskali wiążących informacji o stanie powierzonej sprawy egzekucyjnej , jak również co do jej wyniku i ewentualnego rozliczenia.

Dowód: - zeznania M. M.-C. z dnia 11.06.2019

r. (k.34-36);

- zeznania J. C. z dnia 11.06.2019 r. (k.76-77).

W dniu 16.01.2015 r. oraz 22.02.2016 r. w O. R. L.

zlecił radcy prawnemu D. K. prowadzenie spraw o zniesienie współwłasności oraz o zasiedzenie. Do stycznia 2017 skarżący nie miał zastrzeżeń względem pracy pełnomocnika, jednak od tej daty radca prawny D. K. unikał kontaktu z mocodawcą, nie informując o postępach i etapach sprawy. Co więcej, radca prawny nie odpowiadał na kontakt telefoniczny, ani na próby osobistego kontaktu w sprawie.

Dowód:- zeznania R. L. z dnia 12.06.2019 r. (k.60-61)

W dniu 27.07.2015 r. w O. G. L. zlecił radcy prawnemu D. K. prowadzenie sprawy o zapłatę odszkodowania. W tym celu przekazał pełnomocnikowi wszystkie niezbędne dokumenty do prowadzenia sprawy. W okolicach września 2017 r. skarżący udał się do Kancelarii pełnomocnika celem ustalenia etapów powierzonej sprawy, wówczas uzyskał informację od radcy prawnego, że sprawa jest w toku. Skarżący zweryfikował stan sprawy w Sądzie Rejonowym w (...), wówczas okazało się, że taka sprawa nigdy nie wpłynęła do tego sądu. Następnie, w związku z zaistniałą sytuacją skarżący skontaktował się z pełnomocnikiem co do przyczyn tego stanu rzeczy i wówczas usłyszał, że sprawa jest w sądzie (...) Wrocławiu. W późniejszym czasie każdorazowe próby uzyskania informacji o sprawie były nieskuteczne, radca prawny nie informował mocodawcy o postępach w postępowaniu. Zmienił siedzibę kancelarii i unikał kontaktu z klientem.

Dowód:- zeznania G. L. z dnia 12.06.2019 r. (k.66-69).

Radca prawny D. K. nie został przesłuchany przez Rzecznika Dyscyplinarnego, gdyż mimo prawidłowego doręczenia wezwania nie stawił się na przesłuchanie i nie usprawiedliwił swej nieobecności.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Przytoczone wyżej ustalenia faktyczne poczynione w toku dochodzenia prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. znajdują pełne oparcie w treści zebranego w sprawie materiału dowodowego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. uznał je za własne i po ujawnieniu na rozprawie bez odczytywania, w trybie art. 405§ 2-4 k.p.k., protokołów i dokumentów z postępowania przygotowawczego, ustalenia te przyjął za podstawę swojego rozstrzygnięcia.

Dowód: -zeznania wymienionych wyżej świadków oraz treść

dokumentów w tym: pełnomocnictwa z dnia 27.10.2016 r. (k.32);

paragonu fiskalnego numer 97 z dnia 27.10.2016 r. na kwotę

150,00 zł oraz paragonu fiskalnego nr 103 z dnia 28.12.2016 r. na

kwotę 720,00 zł (k.33); treść wpłaty na rachunek bankowy Sądu

Rejonowego w O. z dnia 14.08.2018 r. (k.40); sprzeciwu od

nakazu zapłaty z dnia 07.11.2016 r. (k.41-44); nakazu zapłaty w

postępowaniu upominawczym z dnia 14.09.2016 r. (k.45); pozwu

o zapłatę z dnia 22.02.2016r.z załącznikami (k.46-57); umowy

zlecenia z dnia 25.10.2016 r. (k.59); dowodów wpłaty z dnia

16.01.2015 r. i 22.02.2016 r. (k.62); umowy zlecenia z dnia

27.07.2015 r. (k.73); paragonu fiskalnego z dnia 15.04.2015 r. na

kwotę 600,00 zł (k.74) i pełnomocnictwa z dnia 15.09.2015 r. (k.75)

W świetle zebranych w sprawie dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń, fakt popełnienia przez radcę prawnego D. K. zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości, zwłaszcza że obwiniony nie podjął obrony i nie stawiał się na rozprawę bez usprawiedliwienia oraz nie złożył wyjaśnień. W ocenie Sądu wskazane na wstępie postępowanie obwinionego przy świadczeniu pomocy prawnej naruszało obowiązujące zasady etyki zawodowej radcy prawnego, a w szczególności obowiązek rzetelności, uczciwości i sumienności przy wykonywaniu czynności zawodowych oraz lojalności i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw. Zachowania uchybiające etyce zawodu radcy prawnego, sprzeczne z przytoczonymi wyżej zasadami i nie mogą zasługiwać na aprobatę zwłaszcza, że obwiniony nie informował należycie mocodawców o przebiegu podejmowanych czynności przedprocesowych oraz procesowych, a także ich skutkach i wynikach. Klienci radcy prawnego D. K. nie mieli wiedzy w jakim kierunku zmierzają ich sprawy, nie byli informowani o ryzykach z tym związanych. Nadto, radca prawny D. K. nie informował klientów o zmianie siedziby miejsca wykonywania praktyki zawodowej przez co znacząco utrudnił kontakt z klientami, a także unikał kontaktów zarówno osobistych, jak i telefonicznych, mimo iż klienci wielokrotnie sami o to zabiegali.

Rzecznik Dyscyplinarny (...) (...) W. trafnie wskazał, że zgodnie z art. 6 (...) (w brzmieniu nadanym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. – dalej: (...)) radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, i że zgodnie z art. 44 ust. 1 (...) radca prawny, na żądanie klienta, obowiązany jest informować go o przebiegu sprawy i jej wyniku, w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych, a zgodnie z art. 45 (...) stosunki między radcą prawnym i klientem powinny być oparte na zaufaniu. Świadczenie przez radcę prawnego pomocy prawnej, polegające, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, w szczególności na udzielaniu porad i konsultacji prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, opracowywaniu projektów aktów prawnych oraz występowaniu przed urzędami i sądami w charakterze pełnomocnika lub obrońcy, powinno odbywać się przy zachowaniu najwyższych norm staranności, rzetelnie, uczciwie i zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Wskazane wyżej zachowania polegające w szczególności na niepodejmowaniu czynności wymaganych do prawidłowego wykonania przyjętych zleceń, nieinformowaniu zleceniodawców o stanie spraw i przebiegu toczących się postępowań, unikaniu kontaktów z klientami świadczą, zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, o niezachowaniu przez radcę prawnego D. K. staranności wymaganej przy prowadzeniu spraw zleconych mu przez A. B., G. L., R. L., M. M.-C. oraz J. C. i należy je ocenić jako szczególnie naganny sposób wykonywania zawodu radcy prawnego.

W rozpatrywanych stanach faktycznych nie stwierdzono przy tym żadnych okoliczności, które usprawiedliwiałyby opisane na wstępie, naganne etycznie, zachowania obwinionej.

W konsekwencji Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W. uznał, że radca prawny D. K. uchybił zasadom etyki zawodowej radców prawnych określonym w art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 44 ust 1 i art. 45 (...) przez podejmowanie czynności zawodowych określonych na wstępie, w sposób niezgodny z prawem i bez zachowania należytej staranności. Uzasadnia to odpowiedzialność dyscyplinarną obwinionego na podstawie art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Uznając radcę prawnego D. K. winnym popełnienia zarzucanych mu czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne Sąd wymierzył mu za każdy z nich, na podstawie art. 65 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych karę pieniężną w wysokości 4200,00zł odpowiadającej dwukrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę

obowiązującego w dacie popełnienia poszczególnych przewinień dyscyplinarnych. Nadto w odniesieniu do każdego z tych czynów Sąd orzekł na podstawie art. 65 ust. 2a powołanej ustawy o radcach prawnych zakaz wykonywania przez radcę prawnego D. K. patronatu na okres dwóch lat.

Wobec równoczesnego ukarania radcy prawnego D. K. za kilka przewinień dyscyplinarnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 65¹ ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych wymierzył obwinionemu łączną karę pieniężną w wysokości 10.500,00zł równoważną pięciokrotnemu minimalnemu wynagrodzeniu za pracę obowiązującemu w dacie popełnienia poszczególnych przewinień dyscyplinarnych.

W ocenie Sądu kara ta jest odpowiednia do stopnia winy i rodzaju przewinień popełnionych przez obwinionego radcę prawnego.

Zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 2.200 zł. obciążono obwinionego na podstawie art. 70⁶ ust. 2 cyt. ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych.

Pouczenie:

Stosownie do treści art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020, poz. 75) stronom i Ministrowi Sprawiedliwości służy odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego orzeczenia z uzasadnieniem.